

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)

۲۱ جون ۲۰۲۲

ترغیب به جنگ از طرف امریکا

امریکا نمی‌خواهد از رهبری اروپا چشم بپوشد و این را مقامات کاخ سفید مطلقاً پنهان نمی‌کنند و با صراحت اظهار می‌دارند. به این گفته خانم «مادلن آلبرایت» (Madeleine Korbel Albright) وزیر وقت امور خارجه امریکا توجه کنید: «درس مرکزی این قرن این است که امریکا باید یک قدرت اروپائی باقی بماند.... ناتو نمی‌تواند و نباید پرده آهنین سابق را به مثابه مرز شرقی حفظ کند. این یک تقسیم ساختگی بود.... از این گفته هر کس استنتاج می‌کند که روسیه نیز که کشوری اروپائی است به هر شکلی که شده باید تحت سرکردگی امریکا درآید. زمانی ایشان این سخنان را بر زبان جاری کرد که فضای سیاسی میان روسیه و ناتو بسیار سنگین بود و چنین بیاناتی تحریک‌آمیز تلقی می‌شد. مقامات روسیه نیز فوراً در آن زمان به این ادعا واکنش نشان دادند و روزنامه کیهان در زیر عنوان «نمایندگان دوما تاریخ برگزاری اعتراض سراسری به گسترش ناتو به شرق اروپا را اعلام کرد. روز نهم ماه مه ۱۹۹۷ (۱۹ اردیبهشت - ثور - ۱۳۷۶) روز سراسری اعتراض علیه ناتوست که در مسکو برگزار می‌شود. دوما به قراردادی میان روسیه و ناتو که قرار است روز ۲۷ ماه مه امضاء شود اعتراض کرد و نمایندگان از مردم خواستند که در این راهپیمایی اعتراض‌آمیز شرکت کنند و رهبر حزب کمونیست، گسترش ناتو به شرق اروپا را یک اشتباه تاریخی خواند».

در همان زمان آقای «آناتولی چوبائیس» (Anatoli Borissowitsch Tschubais) که امور اقتصاد روسیه را در دست داشت به مجله امریکائی «تایم» گفت: «با صراحت بگویم سیاست‌مدارانی که از این تصمیم (گسترش ناتو به شرق) حمایت می‌کنند، معتقدند که روسیه کشوری است که باید کنار گذاشت و در جهان متمدن نگنجانند. این اشتباه بزرگی است نه از این جهت که موضعی غیردوستانه نسبت به کشور من است، بلکه از این جهت که بدون روسیه راهی برای طراحی ثبات اروپا و ثبات جهانی وجود ندارد». در همان زمان پولند، هنگری و چک را دعوت کردند که به ناتو بپیوندند زیرا تبلیغ می‌نمودند که امنیت این کشورها توسط ناتو حفظ می‌شود. ولی امنیت این کشورها در چارچوب «سازمان امنیت و توسعه اقتصادی» تضمین شده بود و نیازی به پیوستن به ناتو نداشتند. تقویت ناتو از طرف امریکا تدارک جنگ به ضد روسیه، تضعیف روسیه، تقسیم روسیه، حمله به چین و تسلط کامل بر جهان بود و هست و از همان بدو فروپاشی شوروی آغاز شد و نه در فبروری ۲۰۲۲.

تلاش برای ورود اوکراین به ناتو از نظر همه سیاست‌مداران جهان اعلام جنگ به روسیه و فرمان تسلط بر جهان بود. در این جنگ فقط سرنوشت روسیه رقم نمی‌خورد سرنوشت جهان است که با قلم دیگری نوشته می‌شود. پایان این جنگ روز تثبیت جبهه اورو آسیا و شکست سیاست‌های نئواستعماری غرب است. سرنوشت ایران نیز در این عرصه تعیین

شده و به سرنوشت این مبارزات گره خورده است. جنگ در اوکراین به طور مستقیم جنگ ایران علیه امریکا، اروپا و اسرائیل نیز هست. پیروزی روسیه در این جنگ تضمین تمامیت ارضی ایران و حق حاکمیت کشور ماست. ناسیونال شونیست‌های تجزیه طلب باید تا تغییر اوضاع ستراتیژیک جهان برای نسل بعدی آب نبات بکنند.

در این زمینه که از هم اکنون آینده جنگ دارد رقم می‌خورد ایران از موضع قدرت صحبت خواهد کرد و نقش بسیار ممتازی می‌تواند در آسیای میانه و خاورمیانه در حیطه فرهنگی ایران در دوستی با همه همسایگان به اساس منافع مشترک، احترام مشترک ایفاء نماید. شکست دشمنان خارجی ایران، رونق تولید، مبارزه طبقاتی را به مسیر عادی خویش برمی‌گرداند. تضادهای طبقاتی تشدید می‌گردد و علی‌رغم خیانت ایرانیان مزدور و چپ‌نماهایی که در درون مبارزات کارگران با نظریات چریکی و ضدحزبی اخلاص می‌کنند، مبارزات طبقه کارگر ایران رشد خواهد کرد و با الهام از سنت مبارزات طبقاتی و سندیکائی در ایران راه درست خویش را خواهد یافت.

تشدید تضادها در غرب

اگر به سیل اخباری که مانند آوار به سر شما می‌ریزند و اغلب تبلیغاتی و دروغ است، توجه کنید، می‌بینید لحن ارتجاع غرب روزانه عوض می‌شود. آنها که مغرورانه انتظار پیروزی زودرس و فروپاشی روسیه را می‌کشیدند، حال خودشان به هراس افتاده‌اند. نظام جهانی شدن سرمایه - که بر مبنای آن دروازه‌های گمرکی را گشودند و تولید را به ممالک با مزد ارزان منتقل کردند، افسار سرمایه را رها ساختند و ... - با سیاست امریکائی تحریم کشورها و به ویژه کشورهای قدرتمند و صادر کننده مواد اولیه در تناقض کامل است. لذا این نظام ترک سختی برداشته است. بازگشت تولید به ممالک مادر از چین، هند و یا بنگله دیش و حتی روسیه به این سادگی میسر نیست. امریکا نمی‌تواند همانگونه که سیاست نئولیبرالی و جهانی کردن سرمایه را به همه کشورها تحمیل کرد، بازگشت از این سیاست را هم به همه تحمیل کند. شکستن پاهای اقتصاد جهانی، سازمان تجارت جهانی، صندوق بین‌المللی پول و حتی بانک جهانی و آنها با فشار سیاسی و قدرتمندی امریکا، عواقب غیرقابل پیش‌بینی برای ممالک نظیر المان، اتریش یعنی ممالکی دارد که فاقد منابع اولیه هستند. به این جهت بار مشکلات سیاست امریکا بر دوش اروپا است و لذا آنها خواهان مدیریت جنگ و خاتمه آن هستند. شکست غرب در اوکراین به آنجا منجر شده است که شما براحتی تغییر لحن مطبوعات و رسانه‌های گروهی در این ممالک را حس می‌کنید. به تدریج سخنان مخالفان را که تا به حال سانسور «دموکراتیک» در این دنیای «آزاد» می‌کردند می‌شنوید. در برنامه «برلین تی وی اشپسیال» (tv.Berlin Spezial) گفتگویی در جریان بود که ما بخشی از آن را با کمی جرح و تعدیل ارائه می‌دهیم.

مجری برنامه از جنرال سابق ارتش المان «گرد شولسه روهنهوف» (Gerd-Schulze-Rhonhof) می‌پرسد که:

«هدف ناتو در جنگ اوکراین چیست؟»

جنرال: ناتو تحت تسلط امریکاست و در این مورد شیپور حرکتش که به سمت شرق برود را امریکائی‌ها زدند و نه سایر دول موجود در اتحادیه اروپا. وی در ادامه سخنانش معتقد است که ناتو باید فروتنانه رفتار کند و خودش این پرسش را مطرح می‌کند که آیا تصور می‌کنید این جنگ پایان خواهد پذیرفت، بدون آن که اوکراین به یک کشور بی‌طرف تبدیل شود؟ من به این اعتقاد ندارم. یک جایی باید توازن منافع برقرار شود در غیر این صورت هرگز صلحی به وجود نخواهد آمد. توازن منافع، یک جایی میان درخواست‌های امریکا و روسیه است ولی خواست‌های امریکا در کل خود با خواست‌های ناتو شباهت دارند.

در مقابل این پرسش که آیا اوکرائینی‌ها از جانب ما مأیوس شده‌اند بیان کرد: در جلسه گفته شد که ما در یک دنیای مرتبط با هم زندگی می‌کنیم. بیسمارک (صدراعظم المان- توفان) روزی گفت که صلح پایدار را بر اساس توازن منافع می‌توان به دست آورد و نه این که یکی منافع خودش را به زور تأمین کند و حالا امریکا و ناتو به زور، منافع خودشان را به پیش می‌برند که این نمی‌تواند موفقیت‌آمیز باشد. من با این حرفم هیچ طرفی را بحق نمی‌دانم ولی آدم عاقل می‌فهمد که با همسایه‌اش باید تفاهم ایجاد کند. نمی‌شود گفت ما زورمان زیادتر است کار خود را از پیش می‌بریم. این منطق تا زمانی که ما قوی‌تر هستیم برائی دارد و وقتی طرف مقابل قوی‌تر شد وضعیت بر اساس توازن قوای جدید تعیین می‌شود.

اگر به سخنان وزیر امور خارجه امریکا و وزیر امور خارجه اوکراین در عرض همین چند ماه گذشته دقت کنید در سطح بسیار بالا بلوف می‌زدند. آنها قراردادی برای شراکت ستراتیژیک منعقد ساختند. دبیرکل ناتو اعلام کرد در جلسه ناتو در مادرید در چند ماه دیگر در مورد عضویت اوکراین در ناتو تصمیم گرفته می‌شود، و بعد بایند اعلام کرد امنیت امریکا برای اوکراین همچون آهن ذوب شده است و آنوقت زلنسکی باد به غیغ می‌اندازد. در جنوری امسال ناتو از اوکراین دعوت کرد در کار تدوین اسناد ستراتیژیک ناتو برای ده سال آینده - تا سال ۲۰۳۰ - فعالانه شرکت کند. این برای پوتین این معنی را می‌داد که اوکراین در سال ۲۰۳۰ عضو ناتو شده است. اگر در همین دو سال پیش بر سر بی‌طرفی اوکراین توافق می‌شد ما امروز جنگ نداشتیم. کشورهای دیگری هم خلاف میلشان در گذشته به عنوان ممالک بی‌طرف اعلام شدند، بلجیم، سوئیس، اتریش، فنلاند آن روز کسی اعتراض نکرد، چرا این کار را با اوکراین نکردیم.»

بی بی سی در تاریخ ۵ خرداد-جوزا- ۱۴۰۱ برابر ۲۶ مه ۲۰۲۲ چنین گزارش داد:

«اما در داووس امسال، همه تبلیغات و سخنرانی‌ها آن‌گونه که اوکرائینی‌ها علاقه داشتند پیش رفت. علت این مسأله هم حضور هنری کسینجر، وزیر خارجه اسبق امریکا در این اجلاس بود.

آقای کسینجر که در سن ۹۸ سالگی همچنان به عنوان یک چهره اثرگذار بین‌المللی در رویدادهای مهم حاضر می‌شود، سال‌هاست که در ارتباط با بحران روسیه و اروپا بر سر اوکراین، تحلیل‌هایی ارائه می‌کند که باب طبع بسیاری از اوکرائینی‌های ضدروسیه نیست. حالا که روسیه به اوکراین حمله کرده، مواضع هنری کسینجر حتی بیش از گذشته خشم اوکرائینی‌ها را بر می‌انگیزد.

او در سخنرانی‌اش، خلاف اکثر سخنرانی‌ها که خواستار حمایت همه جانبه از اوکراین و عقب‌راندن و شکست کامل روسیه بودند، گفت که غرب نباید در اوکراین، شکستی تحقیرآمیز و همه‌جانبه به روسیه تحمیل کند. هنری کسینجر در سخنرانی‌اش تا آنجا پیش رفت که حتی پیشنهاد کرد برای حل و فصل ماجرا، اوکراین بخشی از خاکش را به روسیه واگذار کند.

آقای کسینجر با اشاره به عبارت لاتین «status quo ante» گفت که در شرایط ایده‌آل، هدف هرگونه مذاکرات صلح، رسیدن به وضعیتی است که این عبارت لاتین آن را توصیف می‌کند. معنای لفظی این عبارت «وضعیت موجود پیش از این» است و در روابط بین‌الملل به شرایطی اطلاق می‌شود که قبل از آغاز جنگ، بین دو طرف حاکم بوده است.

اما پیش از آغاز جنگ، شبه‌جزیره کریمه که بخشی از خاک اوکراین است در اختیار روسیه بود و همچنین بخش‌های مهمی از دو استان «لوهانسک» و «دونتسک» نیز توسط جدائی‌طلبان هوادار مسکو اداره می‌شد و عملاً روسیه آن بخش‌ها را نیز کنترل می‌کرد.

وزیر خارجه و مشاور امنیت ملی امریکا در دوران ریاست جمهوری ریچارد نیکسون و جerald فورد، گفت رسیدن به هر چه بیش از شرایط قبل از جنگ (به معنای مرزهای پذیرفته شده اوکراین در سطح بین‌المللی)، به معنای پایان این جنگ نخواهد بود، «بلکه نیازمند آغاز جنگی جدید علیه روسیه است.»

هنری کسینجر گفت که روسیه به مدت چهار قرن «بخش بسیار مهم اروپا» بوده و رهبران اروپایی نباید در جریان مقابله با ولادیمیر پوتین، «مسأله روابط درازمدت با این کشور را از نظر دور کنند» چرا که چنین کاری، روسیه را به سوی یک ائتلاف همیشگی با چین سوق می‌دهد. «تکیه همه جا از توفان».

این اظهار نظر که نشانه شکست سیاست ناتو به رهبری امریکا در اوکراین است توسط رئیس‌جمهور فرانسه تکرار شد. مطبوعات در تاریخ ۲۰۲۲/۰۶/۰۵ گزارش کردند که رئیس‌جمهور فرانسه با اظهاراتش در مورد جنگ اوکراین خشم زلنسکی و وزیر امور خارجه اوکراین را برانگیخته است. به موجب این گزارشات: «ماکرون نسبت به تحقیر روسیه هشدار داده بود تا پس از پایان درگیری‌ها در اوکراین راه حلی دیپلماتیک پیدا شود. ماکرون در مصاحبه‌ای با چندین روزنامه منطقه‌ای گفت که فرانسه نقش میانجی را ایفاء خواهد کرد. رئیس‌جمهور گفت: «ما نباید روسیه را تحقیر کنیم تا بتوانیم از ابزارهای دیپلماتیک برای ساخت سکوی پرش در روزی که درگیری‌ها متوقف شود، استفاده کنیم.»

«من متقاعد شده‌ام که نقش فرانسه این است که یک قدرت میانجی باشد.» ماکرون از زمان آغاز تهاجم روسیه در فبروری به طور منظم با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه برای تضمین آتش‌بس و آغاز مذاکرات معتبر بین دولت‌های کنیف و مسکو مذاکره کرده است.»

این است وضعیت کنونی اوکراین که چهره سیاسی جدید جهان را رقم می‌زند. از هم اکنون باید در پی نظم جهان بعدی بود که در آن اسرائیل جانی ندارد و ترکیه ماجراجو به شدت ضربه خواهد خورد و پاهای ناتو خواهد شکست. ایران می‌تواند نقش مهمی در مبارزه به ضد تحریم و تجاوز امپریالیسم و صهیونیسم ایفاء کند و امنیت خویش را در منطقه تضمین نماید.

نقل از توفان ارگان مرکزی حزب کار ایران شماره ۲۶۸ تیر ماه ۱۴۰۱